

Publicerad 2014-05-05 08:54 av Nasruddin

Bagram, 1 May 2014

Berg

Det var april i Abruzzo och vi låg i gräset under ett fint gammalt olivträd med utsikt över maiellabergens snöhättor.

"Du som sett en del berg, vilket tyckte du var finast och varför?" frågade hon.

Jag visste redan svaret. Att hon plötsligt infunnit sig för att dela denna semester i Italien var just då min innersta dröm som oväntat gått i uppfyllelse. Ändå tog jag några sekunder innan jag svarade, lät minnesbilder av alper, rockys, himalajor och barndomens bohuslänska bergsknallar flimra framför ögonen. Sedan sade jag helt enkelt som jag kände, att hennes närhet gjorde dessa berg de överlägset vackraste jag upplevt.

Hon log och gav mig en liten puss och sade:

"Minns du hur vi brukade sitta och titta på Hindu Kush? Jag förvånades av hur vackra de var. Jag hade kommit ut dit med förutfattade meningar om att allt afghanskt skulle vara fult, ett förstört land fullt av ondska och misär, utan rum för skönhet. Men den där vyn och vårt tédrickande fick mig att upptäcka så mycket vackert att jag insåg att skönheten finns överallt. Det som särskiljer de afghanska bergen är kontrasten mellan en negativ förväntning och en positiv överraskning. Här i Italien är det onekligen vackert, det uppnår alla förväntningar, men Hindu Kush överskrider förväntningarna så till den grad att man befrias från negativitet och lär sig beskåda omgivningen ur ett bättre perspektiv."

Och det var ju fint tänkt. Men för henne låg det vackra i själva tankarna medans jag älskade och erfor skönheten i hjärtat. Det var kanske därför det inte fungerade.

Mountains

Abruzzo in April. We lay in the grass beneath an old gnarled olive tree, with a view of the snow-capped Maiella.

"You've seen some mountains", she said, "which ones did you like best and why?"

I already knew the answer. When she unexpectedly appeared to share my leave in Italy my innermost dream had come true. Yet I remained silent for a few seconds before responding, allowing memories of Alps, Rockies, Himalayas and the small Swedish hills of my childhood to flicker before my eyes. Then I simply said it the way I felt, that her presence made these mountains by far the most beautiful I'd ever experienced.

She smiled, gave me a peck on the cheek and said:

"Remember how we used to sit and watch the Hindu Kush? I was surprised by their beauty. I deployed with preconceived notions of how ugly Afghanistan would be, a ruined country full of evil and misery, a place without room for beauty. But that view and our cups of tea made me discover so much beauty that I realized beauty exists everywhere. What distinguishes the Afghan mountains is the contrast between a negative expectation and a positive surprise. Italy is undeniably beautiful, it lives up to expectations. But the Hindu Kush so exceeds one's expectations that one is released from negativity and view one's surroundings from an entirely new perspective."

Which was a nice thought. But to her beauty lay in these thought processes whereas I was in love and experienced beauty in my heart. Perhaps that's why it didn't work.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nasruddin med Poeter.se id #46181 innehar upphovsrätten